

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ОЗДОРОВЛЕННЯМ ПІДПРИЄМСТВА

**Златов А. О., здобувач, Петренко О. П., к.е.н., доцент
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса**

Вступ. Стратегія фінансового оздоровлення є однією із головних чинників ринкових відносин підприємницької діяльності, запорукою виживання кожного підприємства, збереження статусу конкурентоспроможності з можливістю покращення та підвищення ефективності виробництва, що призводить до укріплення його платоспроможності. Незважаючи на позитивну динаміку показників економіки протягом останніх років, існують проблеми пов'язані із фінансовою кризою. Вона впливає на діяльність українських підприємств і призводить до проблеми загрози банкрутства. Для усунення цієї загрози та забезпечення подальшого розвитку підприємницької діяльності, необхідно виявити та подолати причини кризових явищ. Це актуалізує проблему проведення фінансового оздоровлення підприємства з метою покращення економічного становища та виведення бізнесу з фінансової кризи. Проблематика розробки стратегії фінансового оздоровлення підприємства є одним з головних чинників для поліпшення його фінансового стану сьогодні та потребує всебічного дослідження.

Матеріали і методи полягають у вивченні стратегії фінансового оздоровлення підприємства, що відповідає конкурентним умовам та спрямована на підвищення конкурентоспроможності, ефективності діяльності підприємства. Були використані такі методи дослідження, як спостереження, вибіркового обстеження, встановлення закономірностей і інші.

Результати дослідження. У сучасних ринкових відносинах виникає ціла низка економічних умов, що впливають на ефективність функціонування підприємства: недостатня платоспроможність, значні стрибки валютних курсів, низький рівень управління, відсутність інноваційної політики та багато інших, що призводить до виникнення криз.

Все це відбувається через нестабільність умов функціонування підприємства. За таких умов керівники підприємств змушені шукати можливі рішення. В цьому випадку стратегія фінансового оздоровлення підприємства має передбачати дослідження майнового стану, фінансових результатів економічної діяльності з метою визначення їх можливих значень в майбутньому. Дієвим засобом виходу з цієї кризової ситуації є застосування процедури антикризового управління, що дозволяє впровадити у підприємницьку діяльність заходи з використання резервів на відновлення прибутковості та усунення банкрутства [1].

Кушнір Н.Б., Войтович Д.С. висловлюють свою думку стосовно фінансового оздоровлення, як однієї з головних частин управління кризовим станом виробництва, яка включає цільовий вибір найбільш ефективної

стратегії. Процедура фінансового оздоровлення належить до числа найважливіших засобів антикризового управління. А вивчення досвіду, що впливає на подолання кризових ситуацій дає змогу сформуванню гнучку систему її управління [2].

Ряд авторів вказують на те, що для вибору оптимальної стратегії фінансового оздоровлення підприємства, необхідно врахувати причини виникнення скрутного становища на підприємстві. Від вибору стратегії фінансового оздоровлення підприємства залежить досягнення поставлених цілей, фінансові показники виробництва та майбутній розвиток в цілому [3].

Бельтек Д.М. та Петренко О.П. відмічають, що «...стратегія фінансового оздоровлення підприємства передбачає розробку комплексу підходів, які дозволять йому вижити на ринку в майбутньому. Однак у кожного підприємства має бути своя власна стратегія дій, незалежно від його середовища» [4].

До основних критеріїв вибору стратегії фінансового оздоровлення також відноситься оцінка затрат підприємства, яка використовується виходячи з кризової ситуації. Ми вважаємо, що найкращим варіантом для цього критерію буде той, що призведе до досягнення максимально економічного ефекту за мінімальних затрат.

На нашу думку, під час вибору стратегії фінансового оздоровлення потрібно враховувати галузеву спеціалізацію підприємства та розмір самого підприємства. Підвищення ж стійкості фінансового стану підприємства можливо за допомогою підвищення: конкурентоспроможності підприємства, підвищення ефективності використання ресурсів підприємства, зменшення собівартості продукції, зменшення запасів до нормативного рівня та оптимізація витрат, підвищення ліквідності балансу та підприємства, прискорення оборотності обігових засобів, поповнення власного оборотного капіталу за рахунок прибутку, поповнення оборотних засобів за рахунок позиченого капіталу, підвищення питомої ваги активів, які забезпечують основну операційну діяльність та іншого.

Висновки. При розробці стратегії фінансового оздоровлення підприємства та успішної її реалізації слід віддавати перевагу інвестиціям у венчурне підприємництво із використанням наявних ресурсів для досягнення позитивних результатів. Для досягнення позитивних змін в економіці, орієнтованій на інновації, необхідно створити конкурентоспроможні виробничі потужності та розширити інноваційну діяльність за рахунок суттєвого покращення своїх інвестицій.

Література

1. Семенюк В.О. Фінансове оздоровлення підприємств в сучасних економічних реаліях України. URL: <http://econom.chnu.edu.ua/wp->

<content/uploads/2017/02/FINANSOVE-OZDOROVLENNYA-PIDPRYYEMSTV-V-SUCHASNYYH.pdf> (дата звернення 23.09.2022р.)

2. Кушнір Н.Б., Войтович Д.С. Особливості антикризового управління та економічної діагностики підприємства в сучасних умовах. Ефективна економіка. 2016. № 5. 9 (дата звернення 23.09.2022р.)

3. Федоренко І.А., Сисоєв В.В., Самохіна С.С. Обґрунтування вибору стратегії фінансового оздоровлення промислового підприємства: URL: http://bses.in.ua/journals/2021/64_2021/15.pdf (дата звернення 25.05.2022)

4. Бельтек Д.М., Петренко О.П. Стратегічне управління підприємством. Збірник тез доповідей за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми економіки, фінансів, обліку та права: теорія і практика» (м. Полтава, 16 вересня 2022 р.), Полтава, 2022. С. 16-18 URL: <http://www.economics.in.ua/2022/08/24-2022.html> (дата звернення 03.10.2022р.)

5. Андрушак Є.М., Біленька В.А. Фінансова санація як спосіб запобігання банкрутству підприємства. *Young Scientist*. 2018. № 9. С. 452. (дата звернення 25.09.2022)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ З ПОГЛЯДУ ТЕОРІЇ СТЕЙКХОЛДЕРІВ

**Шевченко Г. М., д-р екон. наук, доц.,
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса**

Питання національної безпеки [1] та зокрема її фінансово-економічного та екологічного напрямів вимагають дослідження конфліктності та узгодженості цілей та інтересів зацікавлених осіб.

Методологія вирішення питання балансу різнорідних інтересів у сфері безпеки в цьому дослідженні ґрунтується на теорії стейкхолдерів. Зокрема в контексті забезпечення взаємозв'язку фінансово-економічної та екологічної безпеки під стейкхолдерами розуміються суб'єкти економічних відносин – користувачі природних ресурсів, менеджери, що здійснюють управлінський вплив у сфері природокористування, а також так звані треті особи – представники громадянського суспільства тощо.

Аналіз стейкхолдерів посилається на набір інструментів для виявлення та опису зацікавлених сторін на основі визначення їх атрибутів, взаємозв'язків та інтересів, пов'язаних із певним питанням чи ресурсом. Цей аналіз [2, с. 102–103] може бути визначений як підхід до розуміння сутності та змісту певної конфліктної ситуації, шляхом виявлення ключових її учасників / зацікавлених сторін, а також оцінки їхніх відповідних інтересів.